कर्म्मणि इदमास्तीर्णं बर्हिः प्रति आगमिष्ठाः आगच्छत। एत उभे वैश्वदेवस्य हविषो याज्यानुवाक्ये॥

अथ पञ्चदशी। "इमेऽनु द्यावापृथिवी समीची। तन्वाने यज्ञं पुरुपेशसं धिया। आस्मै पृणीतां भुवनानि विश्वा। प्रजां पुष्टिमस्मृतं नवेन" [५] इति। इमेऽनु इमे एव द्यावापृथिव्यौ समीची परस्परेण सङ्गते सत्यौ पुरुपेशसं बहुरूपं यज्ञं धिया स्वबुद्ध्या तन्वाने विस्तारयन्त्यौ अस्मै यजमानाय विश्वा भुवनानि सर्व्वाणि भूतजातानि आपृणीतां सर्व्वतः पालयेतां तथा प्रजां पुष्टिम् अमृतमन्नञ्च नवेन हविषा स्वीकृतेन तत् सर्व्वं सम्पादयेताम्॥

अथ षोडशी। "इमे धेनू अमृतं ये दुहाते। पयस्वत्युत्तरामेतु पुष्टिः। इमं यज्ञं जुषमाणे नवेन। समीची द्यावापृथिवी घृताची" इति। ये द्यावापृथिव्यौ अमृतं वृष्ट्यन्नरूपं दुहाते इमे द्यावापृथिव्यौ सर्व्वेषां प्राणिनां धेनुस्थानीये पुष्टिर्धनसम्वृद्धिः उत्तराम् उत्तरोत्तरामतिशयावस्थामेतु आगच्छतु। कीदृशी पुष्टिः पयस्वती प्रभूतवृष्ट्युदकयुक्ता नवेन नूतनेन हविषा इमं यज्ञं जुषमाणे सेवमाने समीची परस्परानुकूले द्यावापृथिव्यौ घृताची घृतमुदकं चरन्त्यौ भवेताम्। एते उभे ऋचौ द्यावापृथिव्यमेककपालमित्यस्य याज्यानुवाक्ये॥

अथ सप्तदशी। "यविष्ठो हव्यवाहनः। चित्रभानुर्घृतासुतिः। नवजातो विरोचसे। अग्ने तत्ते महित्वनम्" इति। हे अग्ने त्वं